

ліміт для кожної держави. Це захистить навколишнє природне середовище від надмірного зловживання викидами вуглекислого газу країнами, що розвиваються та нівелює маніпуляції високорозвинених країн. До того ж варто врегулювати механізм виконання зобов'язань держав-учасниць міжнародних договорів та порядок притягнення порушників до відповідальності.

Отже, орієнтир на вищенаведені особливості значно сприяв би досягненню консенсусу між державами у ході вирішення питань щодо зміни клімату, а також дійсно б захищав право людини на безпечне довкілля.

Список використаних джерел:

1. Бардіна О.О. Проблематика принципу спільної, але диференційованої відповідальності держав за зміну клімату / О.О. Бардіна // Часопис Київського університету права. – 2013. – № 3. – С. 367–371.
2. Березюк Т.В. Особливості застосування рамкових угод у міжнародно-правовому регулюванні зміни клімату / Т.В. Березюк // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2013. – № 5–6 (70–71). – С. 188–191.
3. Ільїна О. В. Окремі проблеми охорони озонного шару [Електронний ресурс] / О. В. Ільїна // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2002. – Вип. 20. – С. 365–367. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2002_20_77.
4. Рамкова Конвенція Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату від 29.10.1996 р. / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_044.
5. Кіотський протокол до рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату від 11.12.1997р. / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_801.
6. Паризька угода від 12.12.2015р. / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_161.

Аввакумова А.В.

студентка,

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

ПОСИЛЕННЯ ПЕРЕВІРКИ ОСІБ, ЯКІ В'ЇЗДЖАЮТЬ В КРАЇНУ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ НАЦІОНАЛЬНОЇ КОНТРТЕРОРИСТИЧНОЇ СТРАТЕГІЇ США

Події 11 вересня 2001 року безумовно відомі кожному члену світової спільноти. Терористи ісламської терористичної організації «Аль-Каїда» здійснили серію скоординованих атак по чотирьох об'єктах інфраструктури США, забравши життя майже трьох тисяч людей, і тим самим ставши безпрецедентною подією в історії США. Після цих подій США посилили свою стратегію боротьби з тероризмом, і, зокрема, з ісламським тероризмом, висунувши його на перший план. Однак, часи змінилися, і за цей час терористичні організації еволюціонували, і тепер терористичні атаки становлять дедалі більшу загрозу вже не тільки для США, але і для всього

світового співтовариства. Політика США не змогла стримати небезпеку, не кажучи вже про її запобігання. Тепер мережі терористів широко поширюються в усі куточки земної кулі, створюючи для себе безпечні притулки, та надихаючи послідовників для того, щоб у результаті нанести смертельну загрозу [1].

У документі, який є національною контртерористичною стратегією США “A National Strategy to Win the War Against Islamist Terror”, і опублікованим головою Міністерства внутрішньої безпеки США (МВБ США) Майклом МакКоулом, були представлені більш ста ідей, рекомендацій та принципів боротьби з тероризмом. Ідеї, висунуті у стратегії МакКоула, були розроблені спільно з рядом експертів з національної безпеки і представляють величезний інтерес для співтовариства.

У даному документі МакКоул виділив основні пріоритетні напрямки боротьби з тероризмом: запобігання терористичним актам та радикалізації, боротьба з переміщенням терористів по світу, заборона доступу терористам до зброї масового знищення, запобігання створенню нових мереж терористів і безпечного притулку для них та ін. [2].

Одним з істотно важливих пріоритетів є посилення перевірок осіб, що в'їжджають в країну, іммігрантів та біженців. Навіть не дивлячись на те, що після терактів 11 вересня США покращили заходи безпеки, щоб не допустити терористів, серйозні прогалини все ж залишаються в національній обороні США, особливо в імміграційній системі та на кордонах.

Терористи використали майже кожен доступний маршрут для в'їзду в країну – у якості туристів, студентів та біженців. Кожен з терористів атак 9/11 прибув у США легальним шляхом. МакКоул підкреслює, що прикордонні служби та правоохоронні органи США повинні дотримуватися суворих заходів перевірки безпеки та документів і продовжувати розвивати передові біометричні можливості для ідентифікації осіб, а також намагатися поліпшити координацію контрольно-пропускних пунктів для передачі інформації.

МакКоул також вказує і на той факт, що США повинні посилити безпеку на усіх етапах імміграційного процесу й привести її в епоху соціальних медіа. Наприклад, якщо претенденти на в'їзд на територію США заявили про підтримку терористичної групи в Інтернеті, то спеціальні служби не мають можливості виявити цю інформацію після того, як вони вже в'їхали в США, що створює певну проблему для виявлення потенційних терористів. В епоху інтернет-технологій присутність таких осіб в соціальних мережах може бути настільки ж важлива, як і його або її історія роботи й освіта. Відповідно, у зв'язку з цим, необхідно нарощувати візову безпеку, переводячи отримані дані в спільну цифрову базу. Таким чином, Міністерство внутрішньої безпеки США має розширити свої повноваження щодо програми “Visa Security” для проведення перевірок безпеки заявників на отримання віз. Крім того, Міністерство внутрішньої безпеки і Державний департамент США повинні впроваджувати використання технологій виявлення обману в процесі оформлення візи й наймати на роботу більше носіїв мови для проведення співбесіди [3, с. 17].

МакКоул також пропонує переглянути положення програми видачі віз Visa Waiver Program (VWP), яка дозволяє громадянам деяких країн подорожувати в США без візи. Наприклад, Конгрес міг би потребувати, щоб країни VWP проводили стандартні антитерористичні перевірки для всіх подорожуючих та іммігрантів, що в'їжджають й виїжджають на їх територію, для проведення розширених перевірок декларацій пасажирських вантажів авіакомпаній і пов'язані з ними дані для забезпечення надійних інструментів обміну інформацією в режимі реального часу.

Надзвичайно важливо також поліпшити внутрішнє імміграційне забезпечення в США, шляхом застосування законів. Більш того, якщо терористам вдасться проникнути на територію США незаконним шляхом, буде можливість з'ясувати, чи знаходяться вони на території США в даний момент чи ні. Це вимагає від МВБ поліпшити відстеження руху іноземців у США. На даний момент, недостатньо інструментів для всебічної перевірки того, чи дійсно відвідувачі залишають країну після закінчення терміну їх візи, незважаючи на законні вимоги уряду зробити це, або нелегально залишаються на території США. Тому, на думку МакКоула, вкрай необхідно встановити ефективну систему контролю в'їзду та виїзду для відстеження осіб, що перебуває на території США.

У США, так само, як і в країнах Європейського Союзу (ЄС), завжди відкриті для осіб, які рятуються від насильства й нестабільності у їх регіоні перебування. У своїх погрозах, спрямованих уряду США, терористи не раз згадували про те, що будуть використовувати й гуманітарні програми для того, щоб потрапити на бажану територію. Відкриті кордони ЄС і проблеми нелегальної міграції в Європі вже дали про себе знати, коли низка терористичних актів захопила головні країни ЄС – Франції, Німеччини, Великої Британії. Виходячи з цього, МакКоул робить акцент на тому, щоб посилити повноваження розвідувальних агентств для допуску біженців з регіонів з високим рівнем терористичної загрози. Він також закликає доручити Федеральному бюро розслідувань (ФБР) перевіряти цілісність процесу анкетних даних, оцінювати спроби шахрайства у системі обробки даних біженців, і регулярно переглядати та аналізувати цифрові відбитки пальців на додаток до стандартних заходів [3, с. 18].

Таким чином, завдяки заходам, які може вжити МВБ, ФБР та інші служби, у зв'язку з посиленням перевірок і ретельних оглядів на кордоні, доскональною перевіркою даних про осіб, які в'їжджають в країну, можливість того, що потенційні терористи будуть відстежені досить високі. Такі заходи дозволять державам захистити своє населення від терористичних загроз, запобігти запланованим терористичним атакам і відстежити терористів на початковому етапі їх діяльності, що на зараз є актуальним для низки європейських країн та країн, з високим рівнем терористичної загрози.

Список використаних джерел:

1. Homeland Security Committee Chair Unveils New CT Strategy [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.thecipherbrief.com/homeland-security-committee-chair-unveils-new-ct-strategy>

2. House Homeland Security Committee. Counterterrorism Strategy [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://homeland.house.gov/press/chairman-mccaul-unveils-counterterrorism-strategy-national-strategy-win-war-islamist-terror/>

3. National Strategy to Win the War Against Islamist Terror [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://homeland.house.gov/wp-content/uploads/2016/09/A-National-Strategy-to-Win-the-War.pdf>

Гава А.Г.

студентка,

Харківський національний університет

імені В.Н. Каразіна

МІЖНАРОДНИЙ ЗАХИСТ ПРАВ В'ЯЗНІВ

Інтенсивний розвиток принципів та норм у міжнародному праві, що стосуються захисту прав людини, стає вагомою частиною процесу прогресивних змін у міжнародному праві та процесу глобалізації в цілому.

Повага до прав людини та інституційні механізми захисту її прав є відносно новою галуззю міжнародного права, становлення якої припадає на середину ХХ ст. Найсуттєвіші зміни міжнародного захисту прав людини відбулися після Другої світової війни. Актуальність теми не викликає сумнівів, оскільки проблема захисту прав людини завжди знаходилася у центрі уваги світової спільноти, а принцип поваги прав і свобод людини є одним з базових принципів міжнародного права.

Дослідження міжнародного захисту прав в'язнів є актуальним, оскільки, на нашу думку, вони є найбільш незахищеною категорією осіб через те, що обмежені у своїх суб'єктивних правах. Міжнародне співтовариство не могло не звернути уваги на таку сферу суспільних відносин, як виконання кримінальних покарань. Суб'єкти міжнародних відносин постійно досліджують і вивчають цю проблематику, приймають відповідні нормативно-правові акти як обов'язкового, так і рекомендаційного характеру. Захист прав людини в рамках національних пенітенціарних систем став предметом діяльності багатьох міжнародних міжурядових організацій, що свідчить про зростання соціального та міжнародного значення цієї проблеми, що повинна бути вирішена об'єднанням зусиль усього міжнародного співтовариства. До того ж, питання захисту прав в'язнів є основою демократичної карної політики.

Міжнародне співробітництво в пенітенціарній сфері – це міжнародні відносини, які виникають між суб'єктами міжнародного права у сфері захисту прав осіб, засуджених до кримінальних покарань, та тих, що ув'язнені у пенітенціарних установах на будь-якій стадії кримінального судочинства. Упродовж багатьох років Організація Об'єднаних Націй (далі – ООН) та численні недержавні організації працюють над тим, щоб змінити ситуацію щодо реалізації в'язнями своїх прав за допомогою низки законодавчих інструментів.